

תת"ע 6036/11/16 - מדינת ישראל נגד רותם שימול

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 6036-11-16 מדינת ישראל נ' שימול
תיק חיצוני: 90210322187

בפני	כבוד השופטת כרמית פאר גינת
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	רותם שימול

נימוקי הכרעת הדין

1. ביום 5.7.18 ניתנה הכרעת הדין, בה הודעתי כי אני מזכה את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום. להלן נימוקי הכרעת הדין.
2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות, לפי סעיפים 62(3), 64ב(א)(3) ו-39א לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה") ותקנה 169א לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "התקנות").
3. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 19.8.16 בשעה 05:45 נהג הנאשם ברכב מסוג "סיטרואן" במקום ציבורי, בכביש 75, ק"מ 44, בהיותו שיכור, בכך שבדוגמא של אוויר נשוף שלו נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אוויר נשוף הינו 373 מיקרוגרם, העולה על המידה שנקבעה.
4. ביום 28.6.16 כפר הנאשם בעובדות כתב האישום. הוא הודה בנהיגה, אך כפר בשכרות, בתקינות מכשיר הינשוף, בכיולו היומי והתקופתי ובמיומנות המפעיל. כמו כן, בהמשך לבקשת ב"כ המאשימה, הוריתי על תיקון כתב האישום כמבוקש ועל כך שלרשימת עדי התביעה יתווספו תע"צ תקינות והעד חזי כהן. בנוסף לכך, ב"כ המאשימה הזמין את ב"כ הנאשם לשלוחת התביעות כדי לצלם את חומר החקירה הרלוונטי ואת התע"צים שהינם חלק מרשימת עדי התביעה.
5. מטעם התביעה העידו רס"ר טימור מרעי ורס"ב חזי כהן. מטעם הנאשם לא הובאו עדים, ואף ב"כ הנאשם ויתר על העדת הנאשם עצמו.

6. ביום 5.2.18 נשמעו הראיות בתיק. במסגרת חקירתו הראשית של רס"ר טימור מרעי, עד התביעה, הוגשו וסומנו המסמכים הבאים שערך: דו"ח הזמנה לדין (ת/1), דו"ח פעולה, כולל תחקור חשוד (ת/2), דו"ח עיכוב (ת/3), הודעה על שימוע לבעל רכב (ת/4), אישור בדבר נטילת רישיון נהיגה (ת/5) ואישור בדבר נטילת רישיון רכב (ת/6).
7. רס"ב חזי כהן, עד התביעה, ציין בחקירתו הראשית כי הוא ביצע את בדיקת הינשוף לנאשם וכי כתב דין וחשבון על כך. במסגרת חקירתו, הוגשו וסומנו המסמכים הבאים: שני פלטי בדיקת ינשוף (ת/7), דין וחשבון (ת/8), כיול ובדיקה עצמית של תחילת משמרת (ת/9), כיול ובדיקה עצמית של סיום משמרת (ת/10), כיול המכשיר (ת/11) ותעודת בלון (ת/12).
8. כמו כן, באי כוח הצדדים הגישו בהסכמה דו"ח פעולה של שמואל עמר מיום 19.2.16 בשעה 00:30 (סומן ת/13).
9. בתום פרשת התביעה, ציין ב"כ הנאשם כי הוא מוותר על העדת הנאשם וכן לא הובאו מטעמו עדים נוספים.
10. ביום 9.4.18 הודיעו באי כוח הצדדים לבית המשפט כי הגיעו להסדר טיעון בתיק. בהחלטתי מאותו היום קבעתי כי פסק הדין יינתן במועד הדיון הבא, שנקבע ליום 7.5.18.
11. בפתח הדיון ביום 7.5.18 הודיע ב"כ הנאשם כי הוא חוזר בו מההסדר שהושג עם התביעה וביקש לסכם.
12. אם כן, בדיון ביום 7.5.18 סיכמו באי כוח הצדדים. ב"כ המאשימה ביקשה להרשיע את הנאשם. לדבריה, כעולה מחומרי החקירה, מדובר בכמות אלוהול של 375 מ"ג. היא ציינה כי בתיק יש פלטים המראים את הכמות; את דברי הנהג, המעידים שהוא שתה שני בקבוקי בירה מסוג "קורונה"; וכן את דו"חות הפעולה של השוטרים, המעידים כי הבחינו בנאשם מגיע בנהיגה לעבר המחסום. בנסיבות אלה, ביקשה ב"כ המאשימה להרשיע את הנאשם בעבירת השכרות.
13. ב"כ הנאשם ביקש לזכות את הנאשם. לדבריו, ביום 28.6.17 הנאשם כפר בשכרות ובתקינות מכשיר הינשוף, ואף המאשימה הוסיפה כעדי תביעה את עורכי התע"צ בנוגע לתקינות המכשיר, אולם תקינות מכשיר הינשוף לא הוכחה במשפט. הוא ציין כי לא העידו עורכי התע"צ ולחילופין לא הוגשו תעודות עובד הציבור, המעידות על תקינות מכשיר הינשוף, ואילו קיימת אפשרות כי כל תוצאה המצוינת בפלטים מקורה בשגגה. כמו כן, הוא ציין כי לעניין דו"ח המאפיינים, כל מבחני הביצוע בוצעו בהצלחה וגם הופעתו של הנאשם הייתה מסודרת והוא הגיב לעניין. על כן, לטענתו, לא ניתן להרשיע את הנאשם על סמך דו"ח המאפיינים ואין ראיה להשפעת אלוהול. לפיכך, הוא ביקש לזכות את הנאשם.

14. לאחר ששמעתי את העדויות, עיינתי בראיות שהוגשו ושקלתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי המאשימה לא הוכיחה מעל לכל ספק סביר כי הנאשם נהג בשכרות.
15. ראשית, לא הוגשו לבית המשפט מסמכים המעידים על כך שמכשיר הינשוף, שבוצעה בו בדיקת האלכוהול לנאשם, היה תקין טרם הבדיקה, לרבות כרטיס המכשיר ותע"צ תקינות. יצוין כי המאשימה צירפה לחומר הראיות טפסי בדיקת כיול ובדיקה עצמית של מכשיר הינשוף בתחילת וסוף המשמרת (9/ת - 11/ת), ואת פלטי בדיקת הינשוף (7/ת), אולם, כאמור, לא צירפה תע"צ תקינות ומסמכים נוספים המעידים על תקינות המכשיר. כמפורט לעיל, המאשימה ביקשה בדיון ביום 28.6.17 לתקן את כתב האישום, להגיש את תע"צ התקינות של המכשיר וכן להוסיף את העד חזי כהן לרשימת עדי התביעה. העד אומנם נוסף לכתב האישום ונחקר בבית המשפט בדיון ביום 5.2.18, אולם תע"צ התקינות של המכשיר לא הוגש לבית המשפט.
16. המאשימה הגישה רק את פלט הכיול (11/ת), לפיו נערך לכאורה כיול למכשיר המדידה שמספרו 348 ביום ביצוע הבדיקה (19.8.16). על פי הפלט שצורף, דומה כי במועד זה אכן נערכו הבדיקות הצריכות להוכחת תקינות המכשיר. מדובר, אם כן, בבדיקת אימות הכיול, הנעשית מדי יום. אולם, המטרה עורכת בדיקות תקופתיות למכשירי הינשוף, לרבות כיול, אחת לחצי שנה במעבדה מוסמכת [כפי שעולה מעפ"ת (י-ם) 25457-04-10 מדינת ישראל נ' עוזרי (14.10.2010)]. במקרה שבפנינו, הבדיקות התקופתיות, לרבות בדיקת הכיול החצי-שנתית, הנערכות למכשיר הינשוף, לא הוכחו בבית המשפט באמצעות תעודת עובד ציבור, ומכאן שהמאשימה לא הוכיחה בבית המשפט את תקינות המכשיר, וזאת על אף הכפירה המפורשת בתקינותו.
17. יתרה מכך, הן על פי תיאור נסיבות המקרה בהזמנה לדין (1/ת) והן על פי תחקור החשוד (2/ת), הנאשם אומנם ציין כי שתה שני בקבוקים של בירה מסוג "קורונה" כשעתיים לפני תפיסתו, אך המאשימה לא הצליחה להוכיח כי אכן היה שיכור בעת נהיגתו. כמו כן, הן בתיאור נסיבות המקרה מפי השוטר טימור מרעי (1/ת) והן בתיאור מהלך האירוע מפי השוטר הנוסף שמואל עמר, כפי שתוארו בדו"ח הפעולה (אשר הוגש בהסכמה וסומן 13/ת), אין כל תיאור כי השוטרים התרשמו שהנאשם נהג בהיותו שיכור, למשל עקב ריח אלכוהול הנודף מפיו.
18. אם כן, משלא הוגשו לבית המשפט מסמכים המעידים על תקינות המכשיר, לרבות תעודות עובד הציבור המעידות על תקינות המכשיר, ומשלא העידו עורכי התע"צ, נותר בליבי ספק באשר למהימנותן של תוצאות הבדיקות של מכשיר הינשוף במקרה זה.
19. ראו בעניין זה, למשל, עפ"ת (ב"ש) 53727-08-10 פרקליטות מחוז דרום (פלילי) נ' דסלה (11.4.2011), שם דחה בית המשפט המחוזי את ערעור המדינה על זיכוי של המשיב מעבירה של נהיגה בשכרות וקבע כי בהיעדר הצגת תע"צ תקינות, לא הוכיחה המדינה את תקינות המכשיר. ראו גם תת"ע (ת"א) 2200-07-16 מדינת ישראל נ' שלם (25.10.2017), שם זוכתה הנאשמת מעבירה של נהיגה בשכרות, משום שלא הוכח כי מכשיר הינשוף עבר את המבחנים התקופתיים בהצלחה.

20. לאור האמור באסמכתאות אלה ואחרות, ברור כי המאשימה ערה לכך שמקום שיש כפירה בתקינות המכשיר, עליה לבסס את הוכחת האשמה בהגשת תעודת עובד ציבור מתאימה בדבר תקינות המכשיר.

21. מכיוון שכפירתו של הנאשם ביום 28.6.17 כללה כפירה הן בשכרות והן בתקינות מכשיר הינשוף, הרי שללא מסמך המעיד על כך שהמכשיר היה תקין טרם הבדיקה וצלח את כל המבחנים התקופתיים, המאשימה לא עמדה בנטל ההוכחה המוטל עליה.

22. לאור כל זאת, החלטתי לזכות את הנאשם מעבירת הנהיגה בשכרות, אשר יוחסה לו בכתב האישום.

23. יחד עם זאת, מצאתי כי יש לבחון את השאלה האם ניתן להרשיע את הנאשם בעבירה קלה יותר של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, לפי תקנה 26(2) לתקנות התעבורה.

24. בשורה של פסקי דין נקבע כי ניתן להוכיח נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים ואף נהיגה בשכרות, גם ללא הסתמכות על בדיקה מדעית על פי מאפייני שכרות. ראו בעניין זה, למשל, רע"פ 10190/05 **בן גורן נ' מדינת ישראל** (21.11.2005):

"אין הוכחתה של נהיגה בשכרות מוגבלת אך לשאלת אמינותן של תוצאות הבדיקה המעבדתית. ניתן להסיק מממצאים נוספים, ובהם אופן הנהיגה עובר לעיכוב הנהג בידי השוטרים, מצבו ההכרחי כפי שנגלה לשוטרים, ריח האלכוהול הנודף מפיו, ועוד... ובלבד, שממצאים אלה מעוגנים כדין בחומר הראיות".

25. עוד יש לציין בעניין זה כי בדיקת המאפיינים והתרשמות השוטרים משקפים מבחנים אובייקטיביים וסובייקטיביים לבחינת שכרותו של אדם. ראו בעניין זה, למשל, רע"פ 3828/11 **אבוהרון נ' מדינת ישראל** (25.5.2011) וכן תת"ע (י-ם) 8803-01-15 **מדינת ישראל נ' ארניאס** (10.2.2016).

26. עינתי בבדיקת המאפיינים שנערכה לנאשם ואשר תוצאותיה נרשמו בדו"ח הפעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות (2/ת). סעיף 7 בדו"ח, העוסק במבחן הביצוע, מלמד כי הנאשם צלח את כל מבחני המאפיינים שנערכו לו - עמידתו הייתה יציבה (סעיף א' במבחן הביצוע), הליכתו על קו הייתה יציבה (סעיף ב' במבחן הביצוע) והוא ביצע את מבחן הבאת האצבע לאף בהצלחה (סעיף ג' במבחן הביצוע). כמו כן, התרשמותו של השוטר (סעיף ד' במבחן הביצוע) הייתה כי הנהג (הנאשם) נראה תחת השפעת אלכוהול קלה.

27. מעבר לכך, יש לציין כי הנאשם נבדק בבדיקת מחסום שגרתית לאכיפת נהיגה בשכרות ולא נעצר, למשל, עקב נסיעה בזיגוג או עקב כל אינדיקציה אחרת, שהיה בה כדי להעיד על שכרותו.

28. יתר על כן, כפי שאף ציינתי לעיל, מעבר לסימון השוטר הבודק בסעיף ד' במבחן הביצוע, לא הובעה כל התרשמות של השוטרים המעורבים במהלך האירוע, וכן לא במהלך חקירתם בפניי בבית המשפט, כי נדף ריח אלוהול מפיו של הנאשם או אינדיקציה אחרת שלהם כי הנאשם נהג בהיותו שיכור.

29. בנסיבות אלה, ולאור המאפיינים שפורטו קודם לכן, אני קובעת כי לא התקיימו התנאים גם לקביעה כי הנאשם נהג כאשר היה נתון תחת השפעת משקאות משכרים.

30. אם כן, לאור כל האמור לעיל, החלטתי לזכות את הנאשם מעבירת הנהיגה בשכרות, המיוחסת לו בכתב האישום.

המזכירות תשלח נימוקי הכרעת הדין לצדדים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ד אב תשע"ח, 05 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.